Lieta Nr.C23057915
Madonā, 2015.gada 19.oktobris

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonas rajona tiesas tiesnese G.Rezgoriņa 2015.gada 19.oktobrī Madonā, Avotu ielā 8, rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers.C/ maza apmēra prasībā pret /pers.G/ par uzturlīdzekļu piedziņu un

noskaidroja:

2015.gada 29.maijā Madonas rajona tiesā saņemta /pers. C/ maza apmēra prasība. Tajā paskaidrots, ka 2013.gada 17.augustā dzimusi prasītāja un atbildētājas meita /pers. D/. Māte par bērnu nerūpējas un līdzekļus viņas uzturam nesniedz. Pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu un Ministru kabineta noteikumiem Nr.348, lūgts piedzīt no atbildētājas uzturlīdzekļus bērna uzturam Latvijas Republikā noteiktajā minimālajā apmērā, turpinot to darīt no prasības pieteikuma iesniegšanas tiesā līdz bērna pilngadības sasniegšanai. Prasītājs norādījis, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

2015.gada 4.jūnijā prasības pieteikums līdz ar paskaidrojumu veidlapu nosūtīts atbildētājai uz prasības pieteikumā norādīto deklarēto dzīves vietas adresi saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu. Atbilstoši minētajai tiesību normai fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīves vietā. Sūtījums atgriezts tiesā ar norādi, ka šajā adresē atbildētāja nav sastopama, bet uz atstāto aicinājumu nereaģē. Tiesā nav iesniegti pierādījumi par tādiem objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no atbildētājas gribas būtu bijuši par šķērsli šo dokumentu saņemšanai. Turklāt 2015.gada 27.augustā nosūtītais paziņojums tiesā nav atgriezts – tātad, sasniedzis adresātu. Pie šādiem apstākļiem saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1]panta otro daļu ir prezumējams, ka atbildētājai ir ticis paziņots par celto prasību. Līdz šī nolēmuma pieņemšanas brīdim tiesā nav saņemti ne atbildētājas paskaidrojumi par prasību vai iebildumi pret to, ne arī pretprasība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25]panta pirmo daļu ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu. Ņemot vērā šo tiesību normu, lietas būtību, kā arī faktu, ka prasītājs nevēlas tikt uzklausīts tiesas sēdē, bet atbildētāja savu viedokli nav izteikusi, nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā. Par to pusēm paziņots likumā noteiktajā kārtībā.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa prasību atzīst par pamatotu un apmierināmu.

Civillikuma 179.pantā noteikts, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. [..] Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Ar dzimšanas apliecību (7.l.l.) apstiprināts, ka 2013.gada 17.augustā dzimušās /pers. D/ māte ir /pers.G/ (pēc laulības noslēgšanas – /uzvārds/), bet tēvs – /pers. C/. Lubānas novada bāriņtiesas izziņa (8.l.l.) pierāda, ka meita atrodas prasītāja aizgādībā. Līdz ar to ir apliecinātas gan prasītāja tiesības prasīt uzturlīdzekļus, gan arī atbildētājas pienākums tos sniegt.

Prasītājs lūdzis piedzīt uzturlīdzekļus, kas atbilst 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumos Nr.37 paredzētajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram bērnam, ko katram no vecākiem, neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums sniegt katram savam bērnam. Līdz ar to uzskatāms, ka uzturlīdzekļi ir piedzenami prasītajā apmērā un nav nepieciešams izvērtēt vecāku ienākumus. Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, kas liecinātu, ka viņa sniedz atbilstošu materiālo atbalstu sava bērna uzturam vai meita atrodas mātes apgādībā. Tādējādi šobrīd lietā nav pierādījumu par tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas liktu apšaubīt minētās personas pienākumu sniegt uzturlīdzekļus savam bērnam.

Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka no valsts nodevas atbrīvojami prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu. Saskaņā ar minētā likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Atbilstoši minētajiem likuma noteikumiem un ņemot vērā piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru par vienu gadu, valsts nodeva aprēķināma no 1080 *euro*. No atbildētājas par labu valstij piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi to reālajā apmērā.

Pamatojoties uz izteiktajiem apsvērumiem un saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.pantu, 193.pantu, 195.pantu, 204.[1], 250.[25] pantu,

tiesa nosprieda:

Apmierināt /pers.C/ , personas kods /personas kods/, prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers. G/, personas kods /personas kods/.

Piedzīt no /pers. G/ par labu /pers.C/ uzturlīdzekļus bērna /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam ik mēnesi laikā līdz 2020.gada 16.augustam 25% apmērā no Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet sākot ar 2020.gada 17. augustu – ik mēnesi 30% apmērā no Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Piedziņu noteiktajā apmērā sākt no 2015.gada 29.maija un turpināt līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. G/ par labu valstij valsts nodevu 162,00 *euro* (viens simts sešdesmit divi *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,91 *euro* (divi *euro* un deviņdesmit vienu centu).

Noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Noteiktajā termiņā tiesā iesniedzams par labu valstij piedzīto tiesas izdevumu nomaksu apliecinošs dokuments.

Par šo spriedumu 20 dienu laikā var iesniegt apelācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesai. Sūdzība iesniedzama Madonas rajona tiesā.

Tiesnese G.Rezgoriņa